

**Слово православних Епископа Немачке
за часни пост 2017. Године**

„и отишавши проповедаху да се покају“

(Мк 6,12)

Драга браћо и сестре,

дошло је време великог часног поста- једног од најважнијих периода у црквеној години. У току неколико седмица Црква нас припрема за тај тренутак, тако што у молитвама и химнама подсећа на потребу духовног очишћења, самодисциплине, стрпљења и постојаности при превазилажењу искушења. Данас, када стојимо на почетку свете четрдесетнице, молимо свемилостивог и свепраштајућег Бога, да нам отвори двери покајања, које и јесте главни циљ свете четрдесетнице а и целог нашег живота.

Метанија (metanoia) – грчка реч за покајање, што буквално преведено значи обрт у размишљању, т.ј., егзистенцијалну промену човека. То не значи само пуко признавање учињених грехова, него радикалну промену

односа према животу, неповратну промену која се дешава као резултат мукотрпног духовног рада. Управо то жели Господ, који по речима апостола Петра „...нас дуго трпи, јер неће да ико пропадне но да се сви покају“ (2 Пт 3,9).

На путу кроз часни пост вребају разна искушења. Једно од најопаснијих је самоуздизање, које због прекомерне пажње према спољашњој, формалној страни поста и једној демонстративној спољашњој религиозности неретко налази место у срцима људи. О опасности таквог поста пише преподобни ава Доротеј: „Опет, [има људи] који се подвизавају из таштине или сматрајући да врше врлину. И они се подвизавају без разума. Сматрајући себе нечим [великим] због подвига, они почињу да понижавају брата свог. Стога не само да се показују као они који стављају један камен, а скидају два, већ су у опасности да због осуђивања ближњег и читав зид оборе.“ (Ава Доротеј XIV О изграђивању и слагању врлина душе)

Као последице таквог претераног поста, који је повезан са гордости, јављају се олака раздражљивост, заједљивост и губитак духовног мира. У крајњем случају такав човек се не приближава духовном циљу поста, већ се од њега и удаљава.

Директну опомену на духовну штету оваквог лицемерног поста налазимо у самом Еванђељу: „А кад постите, не будите суморни као лицемјери: јер они натмуре лица своја да се покажу људима како посте. Заиста вам кажем: примили су плату своју. А ти када постиш, намажи главу своју, и лице своје умиј, да те не виде људи гдје постиш, него Отац твој који је у тајности; и Отац твој који види тајно, узвратиће теби јавно“ (Мт 6,16-18), каже Господ Исус Христос.

Само разумна веза телесног уздржавања и духовне активности, спољашњег и унутрашњег испуњења поста су битни, да би наше срце очистили и ка преокрету га водили. Само тако можемо васкрснути у нови живот „у Духу“ (Рим 8,9) и са псалмопојцем Давидом изговорити: „Господе, извео си из ада душу моју, спасао ме од оних који силазе у гроб (Пс 29,4)

Данас живимо у не баш лаком свету. Сваки дан свет се бори са новим изазовима. И сваки дан нам се нуде рецепти шта да радимо, како би свет побољшали. Али као хришћани треба да разумемо да свака промена на боље почиње поправљањем самога себе. Када би свако на оном месту на које га је Господ поставио почео себе мењати, онда би се мењао и свет око нас. Све је у нашим моћима ако исправно разумемо и до краја поста

покушамо активни преокрет и промену у себи да створимо, којом би свет постао чистији и бољи и приближио се Христу, којем нека је слава у све векове! Амин (2 Пт 3,18)

**+ Митрополит Августинос од Немачке, Егзарх централне Европе
Председавајући
И остали чланови
Православне Епископске Конференције у Немачкој**

Недеља Православља 2017 године